

Ἀναβαίνοντας τοῦ γέροντος τῆς Κορδοῦνας στήν Ἀρχήν
 τρέμους συνεχῆς συνείχε καθενὸς δειλοῦ ψυχῆν
 μὴ τὰ δόντια του καὶ πάλιν ἀρεμάνιος τὰ τρέξῃ
 καὶ ἄλλον πόλεμον κηρύξῃ.

Ἐνα πλῆθος Κολονέλων
 εἶπε πρὸς αὐτόν : κοιμοῦ...
 παρελθόν, παρόν καὶ μέλλον
 τὸν ἐλίκνισαν ὁμοῦ.

Καὶ τῆς Κρήτης τὰ βουνὰ
 τοῦ φωνάζουν : ὁσανά,
 πολεμάρεθ Κορδοῦνὰ.

Ἄφοβος σὺν Κορδοιόνης,
 ποῦ σεπτὰ δονεῖς ἐδάφη,
 εἶα σ'τὰ βουνὰ τῆς Ἰδης,
 ποῦ καὶ ἑκεῖνος ὁ Κροσιόνης
 ἐμεγάλωσε καὶ ἑτέραφ.

Ἐλα, γέροντα, καὶ ὁ γέρονς σὲ προμμένει ψηλορείτης
 μετὸν Φούμη, μετὸν Μάνο...
 καὶ αὐτὸς λέγει : τί νὰ κάνω,
 ποῦμαι τώρα κυβερνήτης.

Τότε λαλεῖ καθ' ἑαυτὸν τοῦ γένους ὁ Μεσοίας,
 ἀποῦ πραξικοπήματα δὲν στέργει καὶ ἀνταρσίας :
 πῶς τοὺς ἀντάρτας σήμερα ζηλεῖται τοῦ Θεοῦ σου,
 ποῦ τὴν ἀντιπολίτευση ἀποτελοῦν τῆς νῆσου.

Φοροῦντες ἐφορτάδιμα ψάλλομεν ἀναστάδιμα.

Πάσχα σεμνόν, ἐράσιμον,
 γλυκὺ καὶ πανσεβάσιμον,

Πάσχα, ποῦ θὰ τυφλώσωμεν πολλοὺς με βαρελότα,
 χαλκοῦνη καὶ μουρηότα.

Πάσχα, ποῦ θ' ἀλλάξωμεν
 ἀγάπην πρὸς ἀλλήλους,
 καὶ ομπάρα θ' ἀναλλάξωμεν
 με συγγενεῖς καὶ φίλους.

Ἔσδον Ὁμιλοὺ τὸν Ἰτακινὸν ἢς ψάλλωμεν ἐγκώμιον,
 ποῦ τοῦ Φαλήρου ἔσπησες τὸ ποδηλατοδρόμιον.
 Πάσχα Κυρίου σήμερα, καὶ ὁμησώμεν ἀγάπας,
 ἱπποὺς ἀκαματόποδας, ἱππεῖς τε καὶ ἄμαζνας.

Βραβεύσωμεν βασιλικὸς ἐν ἑλάνθαστο κρίσει
 καὶ τίλογο τοῦ Μεταξᾶ καὶ τίλογο τοῦ Χρῆστῃ.
 Δεῦτε βραβεῖον δώσωμεν ἐπάσιον τρόντι
 καὶ σ' τίλογο τοῦ Καρατζᾶ, μὰ καὶ στῆς Νεγρεπόντη.

Πάσχα Κυρίου σήμερα καὶ ἑτοιμοῦμεν κτύπους,
 βραβεῖον δειώσωμεν καὶ τῆς Βουλῆς τοὺς ἱπποὺς,
 ποῦ μήκρους καὶ ἄγρους ἄλλατα πηδοῦν μ' ὄρθῃ κεφάλια
 καὶ στέκον οὐδ' ἀνήμεροι σὺν τίλογο τῆς Ράλλη,
 καὶ ἄλλοι τὸν Ἀχαμῶντα λακίζον τῆς Ἀρχῆς,
 ποῦ σέρνεται ταλαίτωρος, χολὸς καὶ δυστυχῆς.

Στεφῶσωμεν ἄλλοι σήμερα
 μετ' αἴτων καὶ ἐγκωμίον
 πρὸς τίλογο τῆς ἡμέρας
 Βουλῶν καὶ ἱπποδρομίον.

Πάσχα, παπποῦς ὁ λυρωτῆς,
 τὸν ἐκλογῶν ἀκρωτῆς,

Πάσχα τῶν φίλων τῶν πιστῶν,
 τὸ πολεμικὸς πηξάν,
 Πάσχα, παῖτρον σεβαστῶν
 τὰς κεφαλὰς ἀνοῖξαν.

Πάσχα, ποῦ κάθε εἰθύμιος μακρὸν ὄσχην παραίτησε
 καίον στοργῆς θυμίμα,
 Πάσχα, ποῦ τὸν Σιμόπουλον καὶ ὁ Κόντες ἔχειρήσε
 μ' ἀγγελικὸν μειδίμα.

Πάσχα, ποῦ Γουναράκηδες ἔχουν γηὰ γούνας ῥάμματα,
 ποῦ σχολιάζονται γλυκὰ τοῦ Κόντες μειδίματα.
 Πάσχα, ποῦ πρὸς Σιμόπουλον ἀνοῖγει τὴν ἀγκάλην,
 ποῦ προφητεῖα καὶ ἔναστος πολιτικὸς προφήτης
 πῶς ἔνωσις ἐπιτεταί τὸν Διοσκουδρον πάλιν
 πολὺ πρὸ τῆς ἐνώσεως τῆς πολυπύου Κρήτης.

Πάσχα, ποῦ θάβρη στρατηγῶν καὶ πάλιν το λαρόγγι
 μετὸς ἐξοπλιμοῦς,
 καὶ πάλιν μερικὸν παιδιῶν θὰ κατεβῆ τὸ ξύγκι
 μετὸς ἀθλητιμοῦς.

Πάσχα, ποῦ κάθε τρέπεται τοῦ δημοσίου γέμει,
 καὶ ἔγκαινιάσθη καὶ ἡ Παλλάς τῶν ἀδελφῶν Πολέμη,
 τοῦ Καλαμάρη κίτριον μ' ἐπιπλοισιν τελείαν,
 ὅπου λαμποκοπεῖ,
 καὶ τόσην ἐχορήγησε πρὸς τὸν παπποῦ ξυλείαν
 σὺν ἤτανε γηαί.

Πάσχα, ποῦ σκαίρει τοὺς πολλοὺς Ἀστυνομίας ὁδῶσι,
 Πάσχα μεταρροῦμίσεων μεγάλων καὶ μειζάνων,
 ὁ ποῦ πλατεῖαν δὲν ἔμπορεῖ τὴν νύκτα νὰ περάσῃς
 χωρὶς νὰ φῆς καὶ κονταροχὰς ἡρωϊκῶν ἐλῶνων.

Τὰς ἐπαλλήλων γυναῖδι
 θρηνοῦσαι ἐν τῷ μεταξὺ
 τοῦ κήπου τοῦ κλανθμῶνος,
 ὁ Θεοδωρῆκης ἑπιστάς
 με λέξεις ἐνοσιῶν μεσὰς
 τὰς παρηγόρει μόνος.

Πληροῦθῃ ἑλιδοὺς χαροπῆς
 καὶ ἄς ἔχη πᾶς ὅπ' ὄνει
 πῶς ὁ τῆν χεῖρ' ἀποκοιτεῖς
 μισθοῦς σὺ περὶναιρε.

Πάντες, σ' οὐδὸ γέρονς σπῆτε
 τὸν μέγαν στανδῶνα,
 τοῦτων πιστοὶ ζητεῖτε,
 λαὸς εὐχαριστεῖτε,
 καὶ πατέρα κροτεῖτε
 εἰς πάντα τὸν αἰῶνα.

Καὶ καμπόδας ποικιλίας,
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἐλα καιρὸ, μαρὲ παιδιὰ, νὰ ψάλλω τὸ γρωστὸ
 τῆς ραπτικῆς καπὸστημα τοῦ κομοζακουστοῦ,
 τοῦ Γεωργῆ τοῦ καπὸστημα τοῦ Παππαϊοάννου,
 ποῦται τὸ καπὸστημα κατὲ πρωτονοσηῶνου,
 καὶ σ' τοῦ Σταθίου τὴν δὸν φεγγερολεῖ καὶ λάμπει
 καὶ ὁποῖος τὸ βλέπει σεαματᾶ καὶ θέλει μέσα νῆμτη.
 Τὰ χελιδόνη, βρε παιδιὰ, μετ' ἤλδον τὰ Μαρητῶνα
 καὶ τρέψεται νὰ κῶρεται τὸ ρούχα τῶνοξάντα.
 Τὰ χελιδόνηα κελαιδοῦν καὶ τῆς φολιαῖς των στήθρον,
 καὶ ὅσοι μ' ἐπιπὰ τρέφονται πῶς ἔγρηγορὸν θὰ γίνου
 ἢς σπῆσῶν σ' οὐ καπὸστημα τοῦ Γεωργῆ μετὰ
 νὰ καταλῶνται τί θὰ πῆ βελόδα μὰ φορᾶ.
 Ἐλα τεχνίτης θαυμαστός ὁ Παππαϊοάννου
 καὶ γηὰ τὸ μπόι γίγαντος καὶ γηὰ τὸ μπόι νάνου.